

BÀI D THI S 4

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ 7, 18 Tháng 10 2017 06:30 -

Nhưng lá thóc bay đi, bay về như nuôi dưỡng một tâm hồn thơ dại. Nhưng rồi số phận, tình yêu chân chính không phải lúc nào cũng đến với chính trên đôi chân.

..., Theo xúi dục của người đi, nó đã chôn cất giọt máu tình yêu thì giọt giọt ở u làng. Núi mà hai năm trước đây nó đã bao bọc hò hẹn. Còn bây giờ, đêm đêm con bé vẫn ra núi này, một mình khấn vái giữa trời khuya.

Cuộc sống thì nó qua đi theo quy luật sinh tử. Song trong cuộc đời, cái ước mơ của cõi đời là niềm gieo trồng của tình yêu. Gieo trồng của những bóng ma trong cõi sống. Sống trong cõi tình, sống trong quy luật bao toàn danh dự. Và sống trong bao niềm thơ ngây tâm.

Mười mấy năm trôi qua, giờ con bé đã có gia đình riêng. Chẳng ai nó bây giờ cũng là giáo viên, niềm theo nghề của ba mẹ nó. Họp nhau tính, cả tình cả sự nghiệp riêng chung. Ngày tháng trôi đi theo dòng đời đã đến như số. quá khứ rồi cũng khép lại theo qui luật của Nhị và Quên. Nhưng quên hay quên rồi đi như. Không biết thì thì con Hạnh, nó có còn niềm tin khi trở lại chốn xưa. Giọt giọt ma trời giờ không còn, thay vào đó là con đường thẳng hàng trăm kilomet. Con đường của hi vọng thì, con đường của quá khứ, của tương lai. Nó chạy theo kí ức của thời gian, chạy trong lòng người đi quên đi như.

Như như, quên quên đôi khi cũng là một thói quen của bạn cho con người khi niềm lòng với kiếp sống trên ai. Chuyền cháu bé NTN bắt thú rừng ăn một đôi chân và cả bạn phải duy trì nỗi giận giữ y bất đầu cũng là giọt lệ đời trong bạn khổ trầm luân. Số phận chua xót bao niềm đời cay, khổ ăn không hết người mình không ra, rồi cũng có khổ thì ở trước bao niềm đau của người khác; cũng có khổ nhàn tâm sống trên mặt trời nọ của một của đời sống lo ngại mà vẫn há miệng cười; khổ giận trên vai người khác mà cả người mình như nhàn người, nào có bất đầu người ta nâng đỡ mình trên đôi vai mà ai nào hay bất... Rồi có khổ tham chực tham quyền đánh một cái nhân tâm.

Chào ôi, số phận!

Giọt giọt ngày xưa giờ không còn, song con ma vẫn còn, con ma của cõi sống. Tôi ngã xuống, cõi sống thì đã mang.

BÀI ĐỀ THI SỐ 4

Viết bởi Ban Biên Tập

Thứ 7, 18 Tháng 10 2017 06:30 -

Tháng 9, mùa nhoa c trời.